

ние на българските деца, породено от различни мотиви. Те добиват следния вид в цифрови данни, като представянето е отдолу нагоре, т.е. *от по-ниската степен на заинтересованост към по-високата*:

1. Шест деца отговарят положително като се аргументират, че нищо против нямат да научат нещо повече за ромската култура, което свидетелства за тяхната, в известна степен, индиферентност, което представя приблизително 17,6% от общия брой на положително отговорилите.

2. Три деца проявяват малко по-висока степен на заинтересованост, т.е. тъй като не знам, бих искал да науча, което е приблизително 8,9% от общия брой на положително отговорилите деца.

3. Четирнадесет деца проявяват интерес към културата на ромите, което означава, че те са готови да научат повече за "другия", което е по-висока степен на заинтересованост, и е свидетелство не само, че не са против, но приемат ромите положително, и са "отворени" към получаване на знания за другите, по-различни от тях. В процентно отношение тези деца съставят 25% от 34-те деца.

4. Седем деца мотивират интереса си с това, че ромите живеят паралелно с тях, те са част от обществото ни, и е необходимо да ги опознаем по-добре, като техните отговори представят една по-висока степен на заинтересованост в съпоставка с предходната група отговорили. С езика на цифрите техният брой съставя 12,5%.

5. Две деца аргументират отговорите си, чрез които се оформя становището, че опознаването на обичаите и традициите ще спомогне за общуването с тях, което е един изключително малък процент – 3,5% от общия брой.

6. Две деца считат, че опознаването на обичаите и на ромската култура ще ги приближи до ромите, и така те ще могат да им помогнат. С други думи, само 3,5% от всички положително отговорили деца са на мнение, че това е и един от пътищата за опознаване на ромите и засвидетелстват своето желание за оказване на помощ.

Изнесените данни красноречиво говорят, че на четвъртокласниците от български произход все още е необходимо много, за да приемат ромите като равни. Българчетата трябва да получат повече информация за ромите и да ги опознават, а това става именно чрез изучаване на тяхната култура, традиции, обичаи. Оказва се, че българското училище има да върви по един дълъг път с решаване на редица задачи, свързани с етносите, и именно училището е мястото, където трябва да се поднасят повече предизвикателства на децата относно техните връстници роми, повече да бъдат провокирани относно засилване на интереса им към тях.